

pt. nr 4/1969.

FINANSUTSKOTTETS betänkande nr 1/1969-70 med anledning av landstingsmannen Sven Lembergs hemställningsmotion angående uppdrag för landskapsstyrelsen att i fortsättningen låta förse permanentbelagda landsvägar med kantmarkering och med permanentbelagd vägren.

Med anledning av ovannämnda motion, varöver Landstinget inbegärt utskottets utlåtande, får utskottet, som i ärendet hört lantrådet Martin Saksson, vägingenjör Anders Lindholm och trafikinspektör Ulf Lillie ärmed vördsamt anföra följande:

De nuvarande permanentbelagda landsvägarnas bredd uppgår enligt uppgift av vägingenjören till omkring sex meter. Då dikesslätten börjar i direkt anslutning till den permanentbelagda körbanan skulle en kantmarkering av de nuvarande permanentbelagda vägarna komma att ske i oönskad närhet till dikesslätten, såvida vägen icke samtidigt skulle breddas och försees med tillräckligt bred vägren på varje sida. Permanentbeläggning av vägrenen skulle naturligtvis förutsätta samma bredd för att ge nödigt utrymme för fotgängare och cyklister. En breddning av vägen försvåras bland annat därigenom att ny vägmark måste inlösas.

Däremot skulle kantmarkering av vägen utan att den samtidigt försees med tillräckligt breda vägrenar enligt såväl trafikinspektörens som vägingenjören samstämmiga uppfattning leda till en ökad risk för mörkerolyckor, då bilisterna under körning vid nedsatt sikt med stor sannolikhet skulle framföra bilen längs markeringslinjen invid körbanans högra kant medan vägrenen på yttre sidan av markeringslinjen icke skulle vara framkomlig för fotgängare och cyklister.

Vid planeringen av den nya landsvägen mellan Mariehamn och Godby har vägavdelningen tänkt sig en vägbredd om nio meter varav körbanan upptar sju meter och vardera vägrenen en meter.

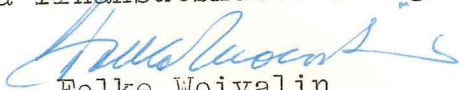
Utskottet anser att landskapsstyrelsen vid planering av nya större landsvägar eller ombyggnad av befintliga permanentbelagda vägar skulle beakta den trafiksäkerhetstekniska betydelsen av tillräckligt breda vägrenar, då sådana markerade vägrenar otvivelaktigt skulle leda till ökad trafiksäkerhet. En kantmarkering av de nuvarande permanentbelagda vägarna omfattar utskottet däremot icke då förslaget av en sådana åtgärd sannolikt skulle få motsatt verkan. Utskottet anser dock att landskapsstyrelsen borde få i uppdrag att undersöka möjligheterna huruvida de nuvarande huvudvägarna, särskilt där dessa passerar större byar, efterhand skulle försees med tillräckligt breda vägrenar för att möjliggöra kantmarkering.

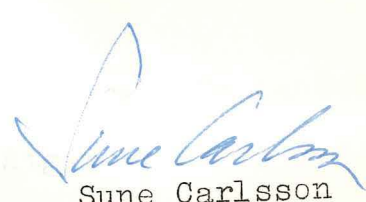
-2-

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå att Landstinget ville hemställa att landskapsstyrelsen vid planering av huvudvägarna bör beakta behovet av för kantmarkering tillräckligt breda vägrenar samt undersöka möjligheterna till att bredda nuvarande permanentbelagda vägar så, att dessa kan förses med kantmarkering.

Mariehamn, den 13 november 1969.

På finansutskottets vägnar:

Folke Woivalin
ordförande

Sune Carlsson
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordföranden Folke Woivalin, viceordföranden Harry Lindfors och ledamöterna Bertel Söderlund, Runar Wilén och Georg Wideman.